

Veel geluk professor door Aster Berkhof

anoniem

Ieder jaar worden er in het Thompson Instituut in het wintersportoord St.-Moritz vakantiecurssussen gegeven. Enkel de beste professoren worden door Lady Thompson aanvaard. Zo werd de cursus literatuurgeschiedenis al jaren door professor Steinbach gedoceerd. Maar dit jaar werd hij onverwacht ziek en de jonge docent, Pierre Falke, werd aangeduid als zijn plaatsvervanger. Deze laatste beschouwde dit dan ook als een unieke kans. Aangekomen in het stadje, besloot hij zijn weg te voet verder te zetten. Maar na enkele uren ploegen in de sneeuw, vervloekte hij zichzelf de bus niet genomen te hebben. Ann Shirling, een jonge knappe studente, kwam voorbij en nam hem mee in haar slede. Zij dacht dat Pierre eveneens een student was en stelde hem voor aan haar neven. Later vertelde ze hem over een weddenschap die ze gesloten had: zij zou bewijzen dat eender welke man niet aan de charmes van eender welke vrouw zou kunnen weerstaan. Hiervoor zou ze de oude professor literatuurgeschiedenis verleiden en als deze viel voor haar charmes, zou ze gewonnen zijn. Maar professor Steinbach was er nog altijd niet en dus zou ze zijn plaatsvervanger proberen in te palmen. Ze wist natuurlijk niet dat deze naast haar zat. Het tweede deel van de weddenschap bestond erin dat zij moest weerstaan aan de charmes van een man, aangeduid door haar neven. Ann was er zeker van dat ze het rap in de gaten zou hebben wie de opdracht gekregen had haar te verleiden en ze was dus vastbesloten de weddenschap te winnen.

Pierre moest zich gaan aanmelden bij Lady Thompson. Zij is van oordeel dat een zesendertigjarige enkel in staat is de jonge meisjes het hoofd op hol te brengen. Maar ze had ooit een werk van Pierre gelezen en dat vond ze werkelijk goed. Dus de volgende dag kon hij eraan beginnen.

Toen Pierre het podium opging om zijn eerste les te geven, geloofde niemand dat hij de professor was. Ze waren oude vergrijsde professoren gewoon. Iedereen dacht dan ook dat het een grap was van Pierre en iedereen lachte. Pierre wist niet hoe hij hen duidelijk moest maken dat hij wel werkelijk de plaatsvervanger van professor Steinbach was. Maar uiteindelijk besloot hij het spelletje nog even mee te spelen tot de volgende les.

Ann en Pierre schoten goed met elkaar op. Eigenlijk hadden Anns neven Pierre gevraagd om Ann te verleiden. En Jean de Versac, een andere hotelbewoner, kreeg de opdracht Ann op een dwaalspoor te brengen. Ann dacht inderdaad dat het Jean was die haar moest verleiden. Ann werd smoorverliefd op Pierre.

Op een avond vertelde de neven heel het verhaal van de weddenschap voor de hele zaal. En dan kondigden ze aan dat zij de weddenschap gewonnen hadden en toonden een filmpje waarop Ann en Pierre kusten. Ann was razend en liet zich niet meer zien, ze was publiekelijk belachelijk gemaakt. En bovendien dacht ze dat Pierre haar echt graag zag. Pierre was er eveneens kapot van want hij had Ann werkelijk lief en hij verweet zichzelf waarom hij ook aan zo een dwaze weddenschap deelgenomen had. Hij probeerde hopeloos met Ann te praten maar ze weigerde hem te zien. De volgende dag stond ze ineens vrolijk met een graaf te dansen in de hotelzaal. Pierre begreep er niets van. Hij probeerde opnieuw met haar te praten en deze keer lukte het. Ze deed alsof ze hem alles vergaf en ze beloofde zelf met hem te trouwen. Maar op het moment dat de verloving publiekelijk werd afgekondigd, verloofde ze zich met graaf Xavier de Frontillac. Pierre was er kapot van en gaf zichzelf de schuld van alles. Hij kwam die avond niet meer terug naar het hotel en ging naar elke bar. Maar dan beseftte Ann meer dan ooit hoe veel ze eigenlijk van Pierre houdt. Haar ouders en vrienden deden haar ook inzien dat echte liefde belangrijker is dan trots. Ze besloot hem te gaan zoeken. Ze vonden elkaar terug en gaven elk toe dat ze dom waren geweest. De graaf had ingezien hoe de vork aan de steel zat en brak met Ann. Alles kwam goed en ze verloofden zich.

De volgende dag gaf Pierre les en hij zag enkel idiote gezichten. Iedereen was verwonderd dat hij dan toch de "echte professor" was. Lady Thompson kwam binnen en vertelde dat Pierres werk, handelend over de geschiedenis van de wereldletterkunde, door het internationaal Congres voor wetenschappelijk Onderzoek, met de hoogste onderscheiding werd bekroond! Er barste een applaus los zoals er nog nooit een geweest was in het instituut.